

עלם אחד שאָרְכוּ מראש העולם ועד סוף העולם יוצא בין רגליה, מתלבש בששים מפות אש, בגונים אלו התמנה על התפתונים [מתחת] מארבעה צדדיה. זהו נער שאוחז שש מאות ושלש עשרה מפתחות עליונים מצד האם, וכל המפתחות העליונים בלהט החרב שחוגר במתניו תלויים. ראוהו נער קוראים חנוף בן ירד, באותן בריאות, שפתוב (משלי כב) חנוף לנער על פי דרכו. ואם תאמר, משנה היא ולא בריאת - במשנתנו בארנו את הדברים, והרי נתבאר, והכל דבר אחד הסתכלו [תקנו]. תחתי תופסות חיות השדה, ששנינו [שבא ראה], כמו שישראל הקדוש העליון נקרא בן לאמו, שפתוב (שם ד) פי בן הייתי לאבי רף ויחיד לפני אמי, וכתוב (שמות ד) בני בכרי ישראל, כך גם למטה זה נקרא נער לאמו, שפתוב (הושע יא) פי נער ישראל ואהבהו. ובכמה גונים נקרא בן ירד, והרי בארנו. אבר בא ראה, בן ירד ממש, ששנינו, עשר ירדות ירדה שכינה ארץ, ואת כלם בארו החברים ונתבאר. ותחת זה פמה חיות עומדות, שנקראות חיות השדה ממש.

תחת אותן החיות נאחזות שערות הלבנה שנקראות כוכבי שרביט, של שרביט ממש, בעלי דין, בעלי משקל, בעלי הדין הקשה, בעלי חצפה, וכלם נקראים בעלי [שערות] ארגמן. ידיה ורגליה אחוזות בזה כמו אריה [קדוש] חזק שאוחז בטורפו, ועל זה כתוב (מיכה ה) וטור ואין מציל. צפרניה - כל אותם שמזכירים את חטאי בני האדם וכותבים ורושמים את חטאיהם בתקף

חר עוליימא, דאורפיה מרישא דעלמא לסייפי דעלמא, נפיק בין רגליה. בשתיך פולסי דנורא מתלבש, בגווי דא אתמנא על תתאי (מתחות) מארבע סטרהא. דא איהו נער, דאחיד שית מאה ותלת עשר מפתחן עלאין מסטרא דאמא. וכלהו מפתחן עלאין, בשנא דחרבא דחגיר בחרציה תליין. כהוא נער, קרון ליה חנוף בן ירד, באינון ברייתי, דכתיב, (משלי כב) חנוף לנער על פי דרכו. ואי תימא מתניתין היא, ולא ברייתא. במתניתא דילן אוקימנא מילי, והא אתמר, וכלא מלתא חדא אסתכלו (ג"א אשתכללו). תחותיה תטלל חיות ברא. דתניא (ג"א דתא חו'), פמה דישראל קדישא עלאה, אקרי בן לאמיה, דכתיב, (משלי ד) פי בן הייתי לאבי רף ויחיד לפני אמי, וכתוב, (שמות ד) בני בכורי ישראל, הכי נמי לתתא, דא אקרי נער לאמיה. דכתיב, (הושע יא) פי נער ישראל ואוהבהו, ובכמה גוונין אקרי בן ירד, והא אוקימנא.

אבר תא חזי, בן ירד ממש. דתנינו, עשר ירדות ירדה שכינה לארעא, וכלהו אוקמוה חברייא ואתמר. ותחות האי, פמה חיותא קיימין, דאקרון חיות ברא ממש. תחות אינון חיותא, מתאחדן שערהא דסיהרא, דאקרון ככביא דשרביטא, דשרביט ממש, מארי דמארין, מארי דמתקלא, מארי דקשיו, מארי דחוצפא. וכלהו אקרון מארי (ג"א שערי) דארגוונא, ידהו ורגליה אחידן בהאי, פאריה (קדישא) תקיפא דאחיד על טרפיה. ועל דא כתיב, (מיכה ה) וטרף ואין מציל. מופרהא, כל אינון דאדפרין חובי בני נשא,